

עפ"ת 1872/04/15 - יעקב תפעאוויק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 1872-04-15 תפעאוויק נ' מדינת ישראל
30 אפריל 2015

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
יעקב תפעאוויק
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד חיים כהן

ב"כ המשיבה - עו"ד ארז ריכטנברג

אין הופעה למערער

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

לפניי ערעור הן על הכרעת דין והן על גזר דין בתיקו של המערער, שלא התייצב לדיון בערעורו כאשר היה קבוע לשעה 08:30, ועתה השעה היא 09:48.

רק בשל טעם זה, על-פי סעיף 208 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, היה מקום לדחות את הערעור.

עם זאת, אתייחס בקצרה גם לגופו של עניין.

לעניין הכרעת הדין, בית משפט קמא, לאחר שמיעת ראיות באופן חד-משמעי, קבע קביעות עובדה על סמך ממצאי מהימנות. מחד גיסא עדויותיהם של עדי התביעה השוטרים, ומאידך גיסא, עדותו של המערער ועד הגנה שהעיד לטובתו.

בית משפט קמא קבע שהמערער, כפי שהואשם בכתב האישום, סירב לדרישת שוטרים לבצע בדיקת ינשוף, נימק את סירובו באי-סטריליות המכשיר לפני השוטרים, ואילו בעדותו בבית המשפט על דוכן העדים העלה גרסה כבושה, כך קבע בית משפט קמא, והיא שהאדם אשר ביצע את בדיקת הינשוף לפניו הקיא על המכשיר. בית משפט קמא דחה את טענתו של המערער כי אמר לשוטרים כי הוא מבקש לבצע בדיקת דם חלף בדיקת הינשוף, וקבע על-פי הפסיקה הנוהגת מבית המשפט העליון, שאף אם היה מבקש זאת לא היו חייבים השוטרים להיעתר לבקשתו.

לבד מכך שבית משפט קמא קיבל את גרסת עדי התביעה לכך שהמערער סירב לבצע את בדיקת הינשוף, הסתמך הוא לצורך ההרשעה על ראיות נוספות שנכון שהן ראיות נסיבתיות, אך בניגוד לנטען על-ידי ב"כ המערער, גם ראיות נסיבתיות הן ראיות של ממש.

אותן ראיות נסיבתיות היו כישלון כמעט מוחלט של המערער בבדיקת מאפיינים, אשר לא יכול היה ללכת באופן יציב על קו, ונכשל בהבאת אצבעות ידיו אל אפו. בנוסף, הריח עד התביעה ריח אלכוהול חריף מפיו של המערער, האחרון אף הודה בכך כי שתה שתי בירות טרם הנסיעה, אם כי בשעה מוקדמת יותר - עובדה שאיננה מתיישבת, כמובן, עם הריח שהדיף פיו.

בכל אלה, יחד עם אי-אמינות גרסת המערער, עשה שימוש בית משפט קמא להרשעתו של המערער בנוסף לסירוב, ובכך בית משפט קמא לא טעה ואין מקום להתערב בהכרעת הדין והערעור לעניין זה נדחה.

בית משפט קמא לא הטיל על המערער עונש חורג מהעונש ההולם, ודי בכך בעניין הפסילה בפועל שהטיל עליו רק 24 חודשי פסילה, היא פסילת המינימום. יחד עם זאת, הייתי שוקל קיצור עונש הפסילה בשל כך ומדובר בכתב אישום שהוגש על עבירה שנעברה בשנת 2008, ליתר דיוק 25.07.08, ואילו גזר הדין הוטל ביום 16.02.15. מדובר בתקופת זמן בלתי מתקבלת על הדעת שיש לשקלה במשקלות הענישה, אפילו אם לחלוף הזמן הזה יש תרומה של המערער ובא כוחו. אבל משלא התייצב המערער בוודאי לא התייצב בזמן, לא אעשה כן והערעור על כל חלקיו נדחה.

המערער יפקיד את רישיון הנהיגה תוך 45 יום במזכירות בית המשפט לתעבורה בת"א-יפו לריצוי יתרת הפסילה בפועל.

ניתן והודע היום, י"א אייר התשע"ה, 30/04/2015, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי נופר דויד